

SFS 2009:760

Utkom från trycket
den 30 juni 2009

Förordning om ändring i förordningen (2007:1199) med instruktion för Konstnärsnämnden;

utfärdad den 11 juni 2009.

Regeringen föreskriver att 1 och 2 §§ förordningen (2007:1199) med instruktion för Konstnärsnämnden ska ha följande lydelse.

1 § Konstnärsnämnden har till uppgift att besluta om statliga bidrag och ersättningar till konstnärer, i den utsträckning detta inte är någon annans uppgift, och i övrigt fullgöra de uppgifter som följer av särskilda föreskrifter.

Myndigheten ska hålla sig underrättad om konstnärernas ekonomiska och sociala förhållanden samt löpande bevaka trygghetssystemens utformning och tillämpning i förhållande till konstnärlig verksamhet.

2 § Myndigheten ska i sin verksamhet integrera ett jämställdhets- och mångfaldsperspektiv samt ett internationellt och interkulturellt utbyte och samarbete.

Denna förordning träder i kraft den 1 augusti 2009.

På regeringens vägnar

LENA ADELSON LILJEROTH

Maria Eka
(Kulturdepartementet)

Innehållsförteckning/*Content*

5	Förord/<i>Foreword</i> Lisa Rosendahl
6	Ombudsmannen/<i>The Ombudsman</i> Henrik Andersson
8	Stipendiater/<i>Grant holders</i>
	8 Diana Baldon
	10 Klas Eriksson
	12 Therese Johansson
	14 Eleni Kamma
	16 Giuseppe Licari
	20 Little Warsaw: Bálint Havas & András Gálik
	22 Kristina Matousch
	24 Elke Marhöfer
	26 MFK: Johanna Gustavsson & Lisa Nyberg
	28 Yuri Suzuki
	30 Pilvi Takala
	32 Ahmet Ögüt
18	Program/<i>Programme</i>
34	laspis

Previous page: Amendment of regulation of statute governing the Swedish Arts Grants Committee. laspis is the committee's International Programme supporting international exchange for practitioners in the areas of visual art, design, craft and architecture.

Förord/Foreword

Årets första Öppet Hus, under ledning av gästproducent Henrik Andersson, knyter an till frågan om hur individen relaterar till de ramverk som skapar förutsättningar för den enskildes liv och arbete – en tematik som är central för Konstnärsnämnden och Iaspis. Med anspelning på konceptkonstens förkärlek för grammatiska imperativ och administrativ estetik, återspeglar Andersson regeringens instruktion till myndigheten som curatoriskt ramverk. Gesten sätter fokus på förhandlingen mellan administrativt och konstnärligt arbete som pågår dagligen på Iaspis. Helgen bjuder på tillfälle att möta de svenska och internationella konstnärer som vistas i ateljéerna i Stockholm och ta del av deras praktiker och erfarenheter.

The first Open House of the year, directed by guest producer Henrik Andersson, reflects on the question of how the individual relates to the frameworks that create the conditions for his/her life and work – a key concern for the Arts Grants Committee and for Iaspis. Alluding to the use of grammatical imperatives and aesthetics of administration in conceptual art, Andersson reframes the government's instruction to the authority as a curatorial statement. The gesture places a focus on the negotiations between administrative and artistic work that take place daily at Iaspis. The weekend offers an opportunity to meet the Swedish and international artists in residence at the Stockholm studios and take part of their work and experiences.

Varmt välkomna/A warm welcome,

LISA ROSENDAHL
Direktör/Director, Iaspis

Ombudsmannen

Det är inte så många ord av svenskt ursprung som har lyckats etablera sig i andra språk. Eftersom de skandinaviska språken inte har påverkat sin omgivning i så stor utsträckning, torde de få ord som faktiskt plockats upp av andra språk ha en viss betydelse. Jag skulle vilja påstå att utöver ordet »smorgasbord« (ett sätt att äta på snarare än en maträtt) är »ombudsman« ett av få ord som kommit att införlivas i såväl den anglosaxiska som andra språkliga sfärer.

En ombudsman är en person som med någon form av berättigande talar å någon annans vägnar. I sin moderna betydelse kan beteckningen kopplas till 1800-talets parlamentariska utveckling i Sverige. I takt med att monarkens makt avtog, sattes en demokratiseringsprocess i rörelse inom statsförvaltningen. För att undvika uppror behövde avståndet krympa mellan beslutsfattare och medborgare. Målet var att successivt ersätta den suveräna regenten med valda representanter. Men för att de politiska institutionerna skulle kunna fatta beslut som grundades på förnuftet snarare än allmänhetens affekt, behövde avståndet mellan det politiska och civila samhället upprätthållas. Uppdelningen innebar en potentiell alienationsrisk hos lagstiftarna. Behovet av en yttre position som kunde bevaka och skydda konstitutionen med medborgarnas intresse i åtanke blev angeläget. Ombudsmannen föddes alltså ur den institutionella administrationen. Genom sin självständiga identitet mellan det politiska och det civila samhället, låg ombudsmannens lojalitet hos lagen och uppgiften att föra andras talan.

Kanske finns det en liknande identitetsdynamik inom den konstnärliga praktiken. Genom att den svenska staten styr ett system med förordningar som fördelar medel, skapas ett ramverk där en självständig konstpraktik förväntas äga rum. En curator är inte bara en aktör i denna struktur, utan företräder ofta flera positioner samtidigt, som den breda allmänhetens, lagens och konstverkens olika intressen. Det verkar som om ombudsmannen och curatoren delar en liknande motsägelsefull relation till administration och social konflikt.

I samband med Öppet Hus, skulle jag vilja fokusera på såväl stipendiaternas olika konstnärliga praktiker som platsens konstitutionella ramverk. En av de lagtexter som ger riktlinjer åt konstnärnämnden, som *laspis* är en del av, återanvänds i denna publikation som en curatorisk utgångspunkt.

HENRIK ANDERSSON

The Ombudsman

There are not so many words of Swedish origin that have found their way into other languages. Since the Scandinavian linguistic branch has had such little influence on its surroundings, the few words that have actually been picked up by others must have some significance. Apart from the word smorgasbord (an eating habit rather than a dish) I would say that the word ombudsman is one of very few words that has become utilised in the Anglo-Saxon sphere as well as in many other languages.

The meaning of acting as an »ombud« is to speak by proxy, and an ombudsman is a person who with some jurisdiction speaks on someone else's behalf.

The modern meaning of the word is linked to the 19th century development of parliamentarism in Sweden. As the power of the monarch decreased, a process of democratisation of state rule was put into motion. In order to avoid public insurrections the distance between decision makers and citizens had to be shortened. So the aim was a slow shift from a sovereign ruler to elected representatives. But in order for the political institutions to make decisions based on reason rather than public affect, the gap between political and civil society had to be upheld. This division meant a potential threat of alienation among the legislators. The need for an outside position that could monitor and safeguard the constitution for the sake of the citizens was imminent. So from the body of the institutional administration the ombudsman was conceived. Through an autonomous identity located between political and civilian life, the ombudsman is loyal to the law and speaking the minds of others.

Perhaps a similar identity-dynamics can be found in artistic practice. Through legislation, the Swedish state governs a system for the distribution of means, creating a framework from where an autonomous art production is intended to be generated. The curator is not only an actor in this structure; he/she is often the advocate of such disparate interests as those of the general public, the law and the artworks themselves. It seems like the ombudsman and the curator share the same type of contradictory relationship to administration and social conflict.

For the open studio weekend I would like to focus on the different practices of the artists at Iaspis as well as the constitutional framework of this space. One of the legal texts that direct the Swedish arts grant committee, the founder of Iaspis, is reissued in this publication as a curatorial statement.

HENRIK ANDERSSON

An *Extra Muros* Open House brought together by Diana Baldon. In the studio works by: Martin Ebner, Søren Engsted, FOS, Marine Hugonnier, Learning Site, Ulrike Müller, Olav Westphalen, Florian Zeyfang. Skype sessions by: Martin Ebner And Ariane Müller/STARSHIP, Fernando Mesquita, Ulrike Müller Steve Rushton.

MARTIN EBNER, VASE, PRINT, 2007

Diana Baldon, Padova/Wien

Italiensk curator och författare baserad i Wien där hon för närvarande skriver sin doktorsavhandling i filosofi som handlar om det politiska i den europeiska postkonceptuella konsten efter år 2000. Hon avlade sin mastersexamen 2002 i Creative Curating vid Goldsmiths College, University of London. Sedan dess har hon organiserat utställningar internationellt, däribland: *The 2nd Athens Biennale HEAVEN*, Grekland; *A Question of Evidence*, Thyssen-Bornemisza Art Contemporary, Wien; *Left Pop*, Moskviabiennalen 2007; *Marietjca Potrc/Kyong Park*, Cubitt Gallery, London; *After Effect*, Centre d'Art Neuchâtel. 2007–08 var hon Curator In Residence på Konstakademien i Wien, där hon utvecklade utställningsprogrammet *Demonstrationsraum* och höll i seminariet *Curatorial Studies* på institutionen för konstteori och kulturvetenskap. Hon skriver regelbundet i internationella konstitidskrifter som *Artforum International*, *Texte zur Kunst*, *Flash Art* och *Afterall*. Hon har publicerat sina kritiska texter i en rad konstnärskataloger och i böckerna *Men in Black – Handbook of Curatorial Practice* (2004, Revolver Books) och *LAND, ART: A Cultural Ecology Handbook* (2006, Royal Society of Arts). Hon är medlem i IKT (International Association of Curators of Contemporary Art) och sedan 2007 rådgivare till Artist Pension Trust, New York. Sedan 2005 har hon både undervisat och hållit många föreläsningar, offentliga samtal och paneldebatter om curatering och samtidskonst.

Italian curator and writer based in Vienna. She is currently writing her PhD in Philosophy on tracing the political in European post-conceptual art after the year 2000. She received a Master's degree in Creative Curating at Goldsmiths College, University of London, in 2002. Since then, she has realised exhibitions internationally including, among others, the 2nd Athens Biennale HEAVEN, Greece; A Question of Evidence at Thyssen-Bornemisza Art Contemporary, Vienna; Left Pop at the 2007 Moscow Biennale; Marietjca Potrc/Kyong Park at London's Cubitt Gallery; After Effect at Centre d'Art Neuchâtel. Between 2007–08 she was Curator In Residence at the Academy of Fine Arts Vienna, where she devised the Demonstrationsraum exhibition programme and taught the seminar Curatorial Studies at the Department of Art Theory and Cultural Studies. Regular contributor to international art magazines including Artforum International, Texte zur Kunst, Flash Art and Afterall. Her critical writing has appeared in a number of artists' catalogues as well as in the critical readers Men in Black – Handbook of Curatorial Practice (2004, Revolver Books) and LAND, ART: A Cultural Ecology Handbook (2006, Royal Society of Arts). She is a member of IKT (International Association of Curators of Contemporary Art) and since 2007 Advisor of the Artist Pension Trust, New York. Since 2005 she has both taught and conducted a numerous lectures, public talks and panels on curating and contemporary art.

Ateljé 3 + projektrummet Studio 3 + project room

2011.02.01–
2011.02.28

**I'M IN THE SAME OPEN HOUSE
AS THE CURATOR
ON THE PREVIOUS PAGE**

Klas Eriksson, Stockholm

Klas Erikssons intresse ligger i kontroll, makt och begränsningar. Han uttrycker sig via performance, video och skulptur. Klas Erikssons utgångspunkt är masskulturen där han med olika strategier undersöker våra föreställningar om autenticitet, makt och konstnärligt uttryck. Klas Eriksson har alltid gillat att gå sin egen väg och etablera en kommunikativ direkthet som är både visuellt och konceptuellt nyskapande. Verken lånar ofta sitt uttryck från populärkultur, subkultur och olika maktstrukturer. Övriga inspirationskällor inom hans konstnärskap är bland annat Marina Abramovic & Ulay, Vito Acconci, Judy Chicago, Friedrich Nietzsche, Francis Alÿs, Michel Foucault, Kristin Lucas, Mike Smith och Chantal Mouffe.

www.klaseriksson.org

Klas Eriksson is interested in control, power and limitations. He expresses himself through performance, video and sculpture. Klas Eriksson's point of departure is mass culture, where, employing various strategies, he explores our notions of authenticity, power and artistic expression. Klas Eriksson has always enjoyed doing his own thing, establishing a communicative immediacy, which is both visually and conceptually innovative. His works often borrow their expressions from popular culture, subculture and various power structures. Other sources of inspiration include: Marina Abramovic & Ulay, Vito Acconci, Judy Chicago, Friedrich Nietzsche, Francis Alÿs, Michel Foucault, Kristin Lucas, Mike Smith and Chantal Mouffe.

Ateljé 8 + köket Studio 8 + the kitchen

2010.10.01–
2011.03.01

Therese Johansson, Umeå

Mitt huvudsakliga arbete består av teckning där jag jobbar mycket med linjer och har människors beteende i fokus. En blandning av fantasi och verklighet ofta med ton av sexualitet och begär. Jag tecknar nästan varje dag och på så vis har teckningarna något gemensamt med att skriva dagbok. Jag försöker alltid i mitt arbete uppnå ett flöde där jag producerar mycket, vilket i sin tur leder till en större urvalsprocess. Jag har ett naivistiskt stiluttryck i teckningen, vilket är något jag jobbat med under flera år. Motiven i teckningarna innehåller ofta någon form av figur, situation och blickar. Ansiktena är viktiga för mig. Linjerna är fasta och heldragna, de sluter varandra för att beskriva en kropp. Teckningarna fungerar som berättelser i sig där man befinner sig i ett skede på varje blad, de hänger tidsmässigt ihop som grupp men inte riktigt som en serie. Det konsekventa i mina teckningar finns i sättet jag arbetar, stilen och mitt uttryck. Tidsperioderna delas upp beroende av inspiration och process, gruppen teckningar bestäms slutligen av ett urval. Inspiration kan komma från allt möjligt i min omgivning, jag finner även tecknandet i sig självt inspirerande. Jag bedömer om teckningarna är klara utifrån två kriterier; är de tekniskt klara? Och ger de mig en känsla?

My work mainly consists of drawing, with the focus on lines and human behaviour. A mixture of fantasy and reality, often with a note of sexuality and desire. I draw almost every day and in that sense the drawings have something in common with the writing of a diary. In my work I always try to achieve a flow where I produce a lot, which, in its turn, leads to a larger selection process. Stylistically, my drawings are characterised by a naïvist expression, which I have developed in the course of several years. The motifs of my drawings often comprise some kind of figures and situations as well as gazes. Faces are important to me. The lines are solid and unbroken, and attach to one another in order to describe a body. The drawings function as stories in themselves, where one finds oneself in different stages on each sheet. They are temporally related as a group but not really as a series. The consistent aspect of my drawings is to be found in the way in which I work, in the style and in my expression. The time periods are determined by inspiration and process; and the groups by a selection. I'm inspired by everything around me and I also find drawing itself inspiring. I use two criteria to determine whether a drawing is finished: is it technically complete, and does it provoke an emotion?

**Ateljé 9 +
projektrummet
Studio 9 +
project room**

2010.10.01–
2011.03.31

P LIKE POLITICS, P LIKE PARROT

REFRAIN:

PAPER ROCK SCISSORS
PAPER POLITICS, PAPER SCISSORS.
PAPER ROCK SCISSORS
PEOPLE PERSON PRESIDENT POINT OUT.

PAPER ROCK SCISSORS
PAPER POLITICS, PUBLIC SCISSORS.
PUBLIC PAPER, ROCK MY SCISSORS.
PAPER ROCK SCISSORS
PARTY PEOPLE, POWER PEOPLE, PUBLIC PERSON,
PRESIDENT PICK IT OUT.

PAPER ROCK SCISSORS
PAPER POLITICS, COMMON SCISSORS.
COMMON ROCK, PUBLIC SCISSORS .
PAPER ROCK PROTECT MY SCISSORS.
PAPER ROCK SCISSORS
PARTY PEOPLE, POWER PEOPLE, PUBLIC PERSON,
PRIVATE POLICY-PRIMARY PROGRESS
PRESIDENT PRESIDENT HEAR ME NOT.

PAPER ROCK SCISSORS
PAPER POLITICS, COMMON SCISSORS,
COMMON ROCK, PUBLIC SCISSORS .
PAPER ROCK PROTECT MY SCISSORS.
PIECE-MEAL ROCK, PRIVATE SCISSORS.
PAPER ROCK SCISSORS
PARTY PEOPLE, PRIDE PEOPLE, POWER PEOPLE.
PERSISTENT PREFERENCE , PERMANENT
PRETENDING PUBLIC PERSON, PRIVATE POLICY
PRIMARY PROGRESS
PRESIDENT PRESIDENT WORK IT OUT.

Eleni Kamma, Bryssel/Maastricht

I mina böcker, teckningar och videor undersöker jag möjligheterna för en framtida arkitektur som undviker binärt motsatta tanke-system och som accepterar snarare än tolererar »andra« positioner. Mitt intresse ligger i berättande framställningar av förändring.

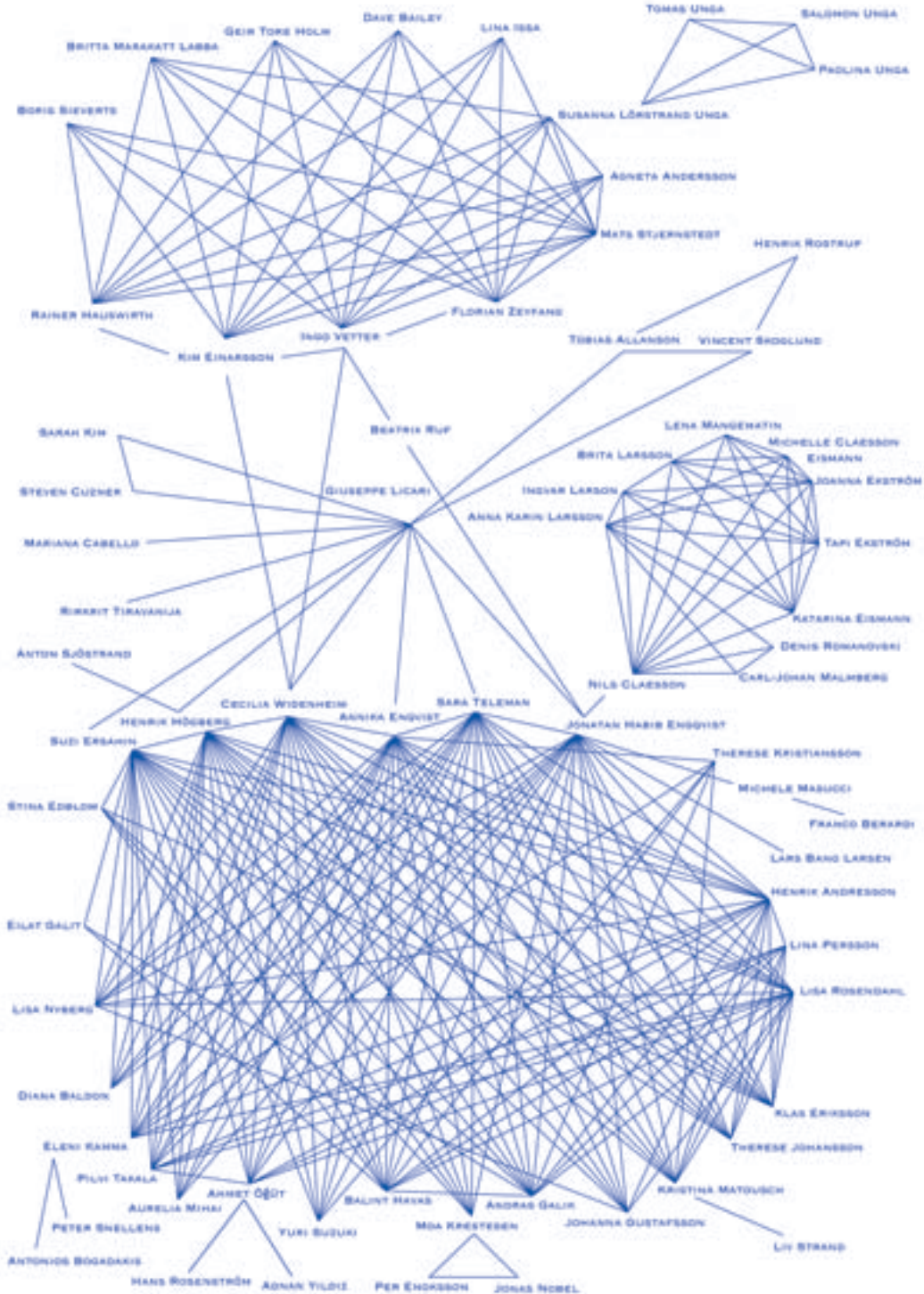
Min praktik kännetecknas av de inneboende glappen och motsägelserna i existerande kulturella narrativ och strukturer. Dessa glapp eller motsägelser berör frågor om minne, autenticitet och identitet. De uppträder ofta i form av verkliga föremål eller berättelser som konstituerats som stereotyper i och med att deras historier har utelämnats. Genom att granska klassifikations-system och strategier för beskrivningar och taxonomi undersöker jag hur klichéer, banalitet och stereotyper står i relation till historiens utformning och meningsskapande. Genom mina arbeten utvecklas två saker samtidigt: en direkt undersökning av det rumsliga mellanrummet, reflektioner över själva rummet, och även ett föremåls »utseende« som antyder mellanrum. Genom det kontinuerliga ombildandet av rum och det konstanta återskapandet av föremålets fragmenterade, redigerade, kopierade, inklistrade, upprepade, ersatta historiska, etymologiska eller beskrivningar och värden, ifrågasätts formerandet, distribuerandet och delandet av kunskap och erfarenheter. Mina senare arbeten utforskar hur ord och bilder kan samexistera och skapa mening genom att splittra den; att skapa mening genom att till synes låta den kollapsa.

In my books, drawings and videos, I investigate possibilities for a future architecture that rejects binary oppositional systems of thought and accepts rather than tolerates »other« positions. My interest lies in narrative representations of transformation.

My practice is informed by the inherent gaps and contradictions within existing cultural narratives and structures. These gaps or contradictions concern issues of memory, authenticity and identity. They often take the form of real objects or stories that are constituted as stereo-types through omission of their actual history. By revisiting systems of classification and strategies of description and taxonomy, I examine the relation of the cliché, the banal and the stereotype, to the formation of history and the production of meaning. Through my work, two things unfold at the same time; a direct exploration of the spatial in-between through reflection on space itself, but also the »appearance« of an object that suggests an in-between space. Through the continuous reconstitution of space and the constant re-construction of the object's fragmented, edited, copied and pasted, repeated and replaced historical, etymological or representational descriptions and values, the formation, distribution and division of knowledge and experience are called into question. My recent body of work examines how can words and images co-exist and create meaning by disrupting it; make sense by seemingly letting meaning collapse.

Ateljé/Studio 1

2010.12.01–
2011.03.31

Giuseppe Licari, Rotterdam

I samarbete med/in collaboration with Fonds BKVB, Amsterdam

I mina arbeten fokuserar jag på det omgivande rummet, ofta med en ton av allmängiltig ironi i ett försök att föra fram ett budskap på ett lätt-tillgängligt sätt. Jag gör detta delvis för att jag avser att ge betraktarna en aktiv roll i mina verk. Performance, workshops, samtal, offentlig konst och installationer är sätt att nalkas publiken genom en social erfarenhet. Jag bjuder in personer för att delta men samtidigt skapar de olika nivåer av relationer och erfarenheter och bidrar till själva konstverket.

Målsättningen är att förse publiken med en unik känsla, som är förknippad med en specifik plats och en exakt tidpunkt. På det här sättet har möjligheten av att förlora auran uteslutits – auran uppstår där konsten »är«, och konsten existerar endast när auran samtidigt är närvarande. Med andra ord så försöker jag återge en osäker situation i världen på så sätt att verket endast existerar i den kontext där det genererades och inte kan existera förutan den.

Min konst är inte fokuserad på utvecklingen av en stil utan snarare beroende av utställningsrummet och de förutsättningar under vilka ett verk skapas; min konst är en förutsättningslös process som utforskar mänsklig perception och hur den kan triggas genom diskreta eller djärva ingrepp.

www.giuseppelicari.com
www.spagheteforever.wordpress.com
www.mentalcharlois.wordpress.com

In my work, I focus on the space surrounding us and I often use a whiff of universal irony, trying to convey a message in a way that it is easily accessible. I do this partly because I intend to give to the audience an active role in my work; performances, workshops, talking, public art, installations are ways of dealing with the audience through a social experience. People are invited to participate, but simultaneously, they create different levels of relations and experiences, contributing to the artwork itself.

The aim is to provide the public with a unique feeling, which is related to a specific location and an exact moment in time. In this way, the possibility of losing the aura has been excluded – the aura is when the art »is«, and the art exists only at that time when the aura is simultaneously present. In other words, I try to represent a precarious situation of the world in a way that the piece exists only in the context in which it was generated and it cannot exist out of it.

My work is not focused in the development of a style, but rather depending on the exhibition space and the conditions under which a work has to be created; my work is an open-ended process of exploration of human perception and how it can be triggered through discrete or bold interventions.

Ateljé/Studio 7

2010.11.01–
2011.02.28

Fredag/*Friday* 14.00–22.00

15.00 WELCOME

Henrik Andersson, Gästproducent och Lisa Rosendal, Iaspis direktör hälsar välkomna. Entrén.

By Henrik Andersson, guest producer and Lisa Rosendahl, Iaspis director. The entrance.

17.00 TOUR

Rundvandring med Henrik Andersson. Börjar i entrén vid ateljé 1.

With Henrik Andersson. Starts at the entrance by studio 1.

18.00 FILM SCREENING

Little Warsaw (ca 160 min). Ateljé 4.

OBS! Extrafilmvisning på lördag, 14.00. Ateljé 4.

Little Warsaw (approx 160 min). Studio 4.

ATH! Extra screening on Saturday, 14.00. Studio 4.

19.00 EXTRA MUROS

Diana Baldon. Skype session 1. Projektrummet.

Diana Baldon. Skype session 1. The project room.

Fernando Mesquita – Love Song on Easter Sunday op. 2.

19.30 BAR

Köket och bardisken vid projektrummet.

The kitchen and the bar by the project room.

Lördag/Saturday 12.00–17.00

12.30–13.30 NON-GOVERNANCE

Diskussion mellan Little Warsaw, Malmö Fria Kvinnouniversitet, Lisa Rosendahl, Henrik Andersson. Projektrummet.
Discussion between Little Warsaw, Malmoe Free University for Women (Johanna Gustavsson, Lisa Nyberg), Lisa Rosendahl, Henrik Andersson. The project room.

12.30–15.30 CORPUS

Workshop med Giuseppe Licari. Ateljé 7.
OBS! Begränsat antal deltagare. Föranmälan krävs.
Workshop with Giuseppe Licari. Studio 7.
ATH! Limited amount of participants RSVP is required.

14.00–17.00 EXTRA MUROS

Diana Baldon. Skype sessions 2–4. Projektrummet.
Diana Baldon. Skype sessions 2–4. The project room.

14.00 Martin Ebner, Ariane Müller. *Live from Shadow Village: in view of: Please go around the construction area by the lights and over the traffic island (and other stories), an exhibition curated by Ariane Müller and Martin Ebner/STARSHIP.*

15.00 Steve Rushton and Diana Baldon: *Here's the skinny on... collaboration.*

16.00 Ulrike Müller *reads poetry.*

14.00–16.00 JUST SAY NO!

Workshop med Malmö Fria Kvinnouniversitet (Johanna Gustavsson, Lisa Nyberg). Ateljé 6. Språk: engelska. OBS! Begränsat antal deltagare. Föranmälan krävs.
Workshop with Malmoe Free University for Women (Johanna Gustavsson, Lisa Nyberg). Studio 6. In English. ATH! Limited amount of participants RSVP is required.

LITTLE WARSAW

**at
IASPIS**

04.11.2010-28.02.2011

Little Warsaw: Bálint Havas & András Gálik, Budapest

András Gálik och Bálint Havas, som växte upp i det kommunistiska Ungern under 70- och 80-talen, inledde sitt samarbete i slutet av 90-talet efter att ha avlagt examen vid Konstakademien i Budapest. De började måla på konsthögskolan och har därefter arbetat i olika discipliner. Sedan mitten av 90-talet kallar de sitt samarbetsprojekt för Little Warsaw. Deras arbete är fokuserat på ett visuellt språk som handlar om (det ungerska) samhällets kollektiva medvetande eller undermedvetna och konstnärens roll i dagens samhälle. Little Warsaw skapar tveydiga situationer genom att reflektera över specifika kulturtraditioner och undersöka dem med hjälp av oväntade konstnärliga ingrepp, som publiken ofta uppfattar som provocativa. Deras projekt, filmer, installationer och performance berör det kollektiva bildspråket, traditioner och sociala och personliga kontexter. De analyserar möjligheten av ett historiskt minne och utvecklingen av ett kollektivt medvetande, ofta med tragikomiska konsekvenser. Vad är meningen med historia? Hur kan man uppfatta, fånga och bekräfta historiska processer? Hur blir man medveten om förändringar i sitt eget och andras liv? Vad händer när man ställer samma fråga till samma person senare?

András Gálik and Bálint Havas, who had spent their childhood of the 70's and 80's in communist Hungary, began their collaboration in the late 1990's after completing their studies at the Budapest Art Academy. Starting out painting during art school, they have since worked in various disciplines. Since the mid 90's they call themselves Little Warsaw, a title they have given their collaborative activities. The focus of their work is a visual language that deals with the collective consciousness or sub-consciousness of the (Hungarian) society and the role of the artist himself in contemporary society. Little Warsaw creates ambiguous situations by reflecting upon specific cultural traditions and examining them through unexpected art interventions, which are often perceived as a provocation by the public. Their projects – films, installations and performances are concerned with the collective language of images, traditions, social and personal contexts. They analyse the possibility of historical memory and the development of a collective consciousness, often with its tragic comical consequences. What is the meaning of history? How can you perceive, capture and verify historical processes? How do you become aware of the changes in your own life and the life of the others? What happens when you ask the same question to the same person later on?

Ateljé/Studio 4

2010.11.01–
2011.02.28

Elke Marhöfer, Berlin

Göteborgsstipendiat/Gothenburg grantholder

Kultur är ett reaktionärt begrepp. Det är ett slags tvångsmässig uppdelning av aktiviteter i olika sfärer. Dessa isolerade aktiviteter standardiseras och kapitaliseras för att passa med den dominerande semiotiska ordningen. Kultur är ett kuggord, en idémässig barriär som kommer i vägen för en verklig förståelse av aktuella processer.

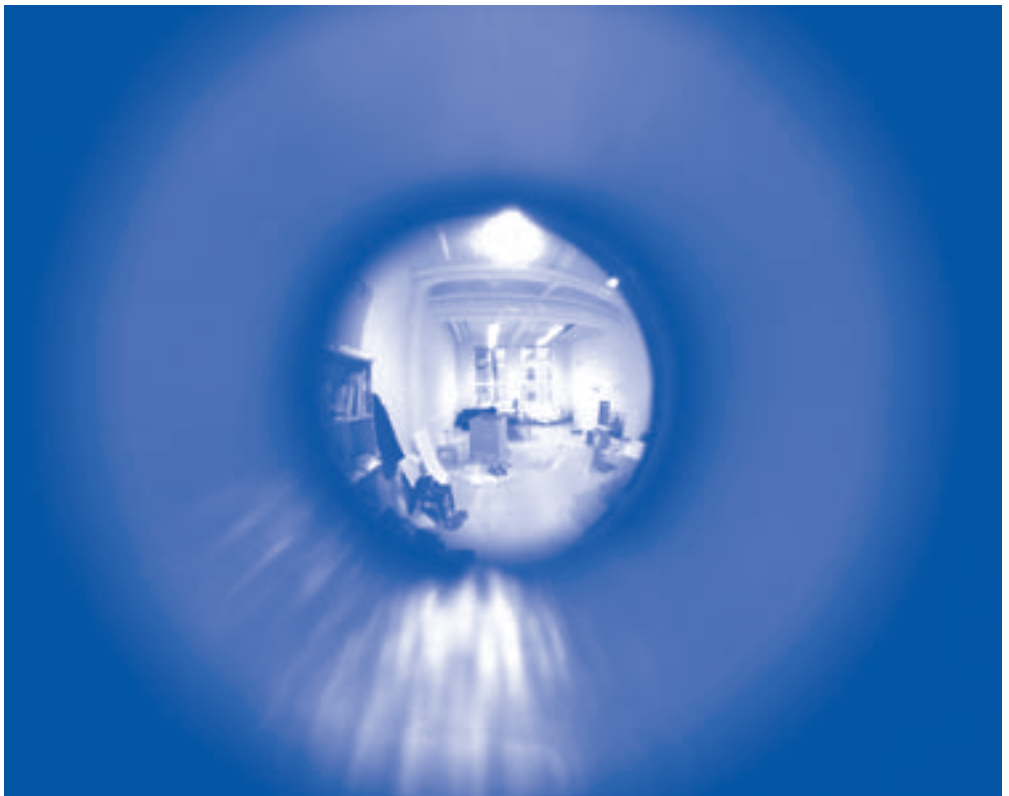
I en serie filmiska iakttagelser, texter och utställningar kommer jag att undersöka ankomsten och avgångarna från två olika platser: Kina och Kuba. Platser som intar en stark diskursiv relation till konstruktionen av västerländsk kultur och den kapitalistiska världen.

Culture is a reactionary concept. It is a kind of separation of activities into various spheres, where people are being pushed into. These isolated activities are standardized and capitalized in order to fit into the dominant mode of semiotization. Culture is a trick word, a barrier-notion that prevents us from understanding the reality of processes in question.

In a series of filmic observations, texts and exhibitions I will explore the arriving at and returning from the two places: China and Cuba. Both currently engaging a strong discursive relationship to the construction of the western culture and the capitalist world.

Arkivet/ The archive

2010.10.01–
2010.11.30

IN & OUT, PEEPHOLES IN DOOR, STUDIO NO5 AT IASPIS 2011

Kristina Matousch, Malmö

Kristina Matousch arbetar med hål i relation till begäret, såväl det sexuella som det kommersiella. Konsumtions-temat har hos henne alltid relaterats till kroppen och sexualiteten, kanske först i form av ätande. I *Ta den i handen* sålde hon matvaror utan förpackningar och skal. Men via bland annat verket *Magnus och Doris* kom hålet in som en privilegierad form såväl för det sexuella som för det kroppsliga. Verket var två sorters pinnglass som såg ut som bajskorvar. Genom att på så vis framhäva förbindelsen mellan de två kroppsöppningarna, munnen och analen, kopplades inte bara ätandets och könsaktens hål samman, utan vad som framhävdes var egentligen hela den hålgång som löper genom människan från den ena öppningen till den andra. I hennes verk är det numera ofta det fysiska (faktiska) hålet som är det betydelsebärande, precis som kroppsöppningar och porer är det som förmedlar människans relation till omvärlden. Kristina Matousch jobbar såväl med performance som objekt och måleri.

www.kristinamatousch.com

Kristina Matousch works with holes in relation to desire, in both the sexual as well as the commercial sense. The theme of consumption is in her work always related to the body and to sexuality, perhaps primarily in the form of eating. In Ta den i handen (take it in your hand) she sold food without packages or peels. But through works such as Magnus och Doris the hole became a privileged form for both the sexual and the corporal. This work consists of two kinds of ice-lollies that look like turds. By accentuating the relationship between the body's two holes; the mouth and the anus, a connection was made not only between eating and sex, but also the hollow that runs through the human being from the one opening to the other. In her work, the physical (actual) hole has become the bearer of meaning, just as bodily openings and pores defines human's relationship to the surrounding world. Kristina Matousch works with performance as well as objects and paintings.

Ateljé/Studio 5

2010.10.01–
2011.03.31

In these times

- more and more of the art world is being ruled by the neoliberal hegemony.

In these times

- less and less of the art world stands up to the ideology of capitalism.

A lot of us fulfill capitalist obligations without thinking further of its consequences, settling for a temporal fix to a structural problem. We fall under pressure, adapting to protect our carriers instead of cooperating with each other. We see our colleagues be taken down. We ask ourselves: What to do?

We believe in finding collective solutions for personal problems. If money is the only language then we have no voice. We have to find other strategies to push through and make ourselves heard. We need to refuse negotiation, refuse to obey the rules and let our actions speak.

Proposal for a workshop:

Do you identify as a politically informed artist? Do you want to do the right thing but not be on the Right side? Are you torn between the demands of your gallery and your principles? Do you spend endless hours formulating your art practice to fit the standards of a grant committee? Is avoiding paying tax to make an extra buck starting to come natural to you? If taking a test, are you afraid you would fall under the title entrepreneur? Honestly, are you starting to feel more and more like a capitalist? Are your compromises leaving you sleepless? Long walks trying to shake the guilt? Relax, you are not alone and there are solutions. This is the workshop for you.

**J U S T
S A Y N O**

With MFK you are in safe hands, we have plenty of experience of turning down poor institutional suggestions, kicking neoliberal butt since 2006 and still refusing to kneel to invisible power. Through a strict pedagogical frame and with firm guidance we will collectively learn to say NO! to the neoliberal hegemony NO! to unpaid labor NO! to bad exhibition deals NO! to superficial curatorial ideas NO! to tragic gallery contracts NO! to making the world a more interesting place without being paid NO! to invisible power structures NO! more masturbating white male egos NO! more geniuses on our block. NO.

To book a workshop, contact MFK at: info.mfk@gmail.com

Johanna Gustavsson & Lisa Nyberg, MFK, Malmö

Malmö Fria Kvinnouniversitet (MFK) är ett pågående deltagande konstprojekt och en feministisk organisation för kritisk kunskapsproduktion. Vårt mål är att lyfta och diskutera samtida politiska frågor genom att låta erfarenheter och kunskap från olika fält mötas. Genom konstnärliga, experimentella och radikala pedagogiska metoder hoppas vi kunna brygga teori och praktik och därmed utmana rådande normer och maktstrukturer. Vårt arbete har tagit formen av läsgrupper, workshops, föreläsningar, fysiska övningar, manifestationer, filmscreenings, utställningar mm. Sedan starten har vi arrangerat ett hundratal aktiviteter.

MFK initierades 2006 av konstnärerna Lisa Nyberg och Johanna Gustavsson.

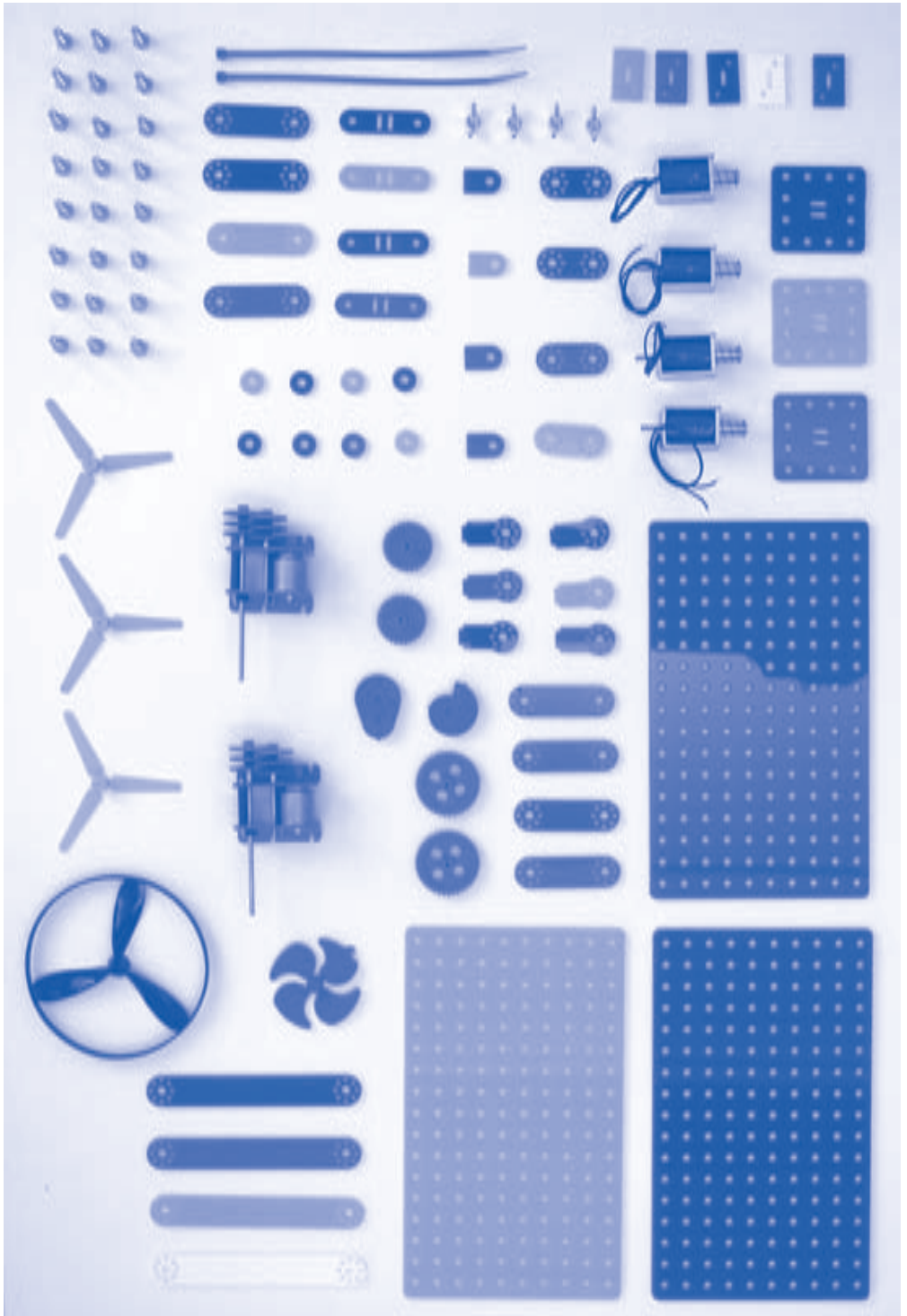
www.mfkuniversitet.blogspot.com

Malmö Free University for Women (MFK) is an ongoing participatory art project and a feminist organization for critical knowledge production. We aim to raise and discuss contemporary political issues by bringing together experience and knowledge from various fields. Through experimental, radical pedagogical methods we hope to bridge theory and practice and challenge dominating norms and power structures. Our work has taken the form of reading groups, workshops, lectures, manifestations, physical exercises, screenings, exhibitions etc.

MFK was started in 2006 in Malmö but is now mobile. It is run by artists Lisa Nyberg, Johanna Gustavsson and more or less temporary collaborators from various backgrounds.

Ateljé/Studio 6

2010.10.01–
2011.03.31

Yuri Suzuki, Tokyo

I samarbete med/in collaboration with Tokyo Wondersite

Yuri föddes i Tokyo 1980. Han arbetade för den japanska samtidskonstenheten MAYWA DENKI 1999–2005, där han utvecklade ett starkt intresse för musik och teknik. 2005 flyttade Yuri till London för att studera på Royal College of Art. Under studietiden arbetade han för YAMAHA. Efter examen 2008 öppnade Yuri sin egen studio. Yuri Suzukis verk ställer frågor om relationen mellan ljud och människor och hur musik och ljud påverkar oss. Hans verksamhet kan beskrivas som interdisciplinär och sträcker sig över konst, design, musik, kultur, nationalitet, genus och ålder. Hans arbeten utvecklas i kommunikation med andra och han har samarbetat med formgivare, konstnärer och organisationer som Åbåke, Jerszy Seymour Design Workshop, ECAL Schweiz, Fendi och Design Miami. För närvarande skapar Yuri projekt under resor och ateljévistelser och har ställt ut över hela världen, till exempel på OK Centrum (Österrike), MUDAM (Luxemburg), Nam June Paik Art Center (Sydkorea), Museum of Modern Art Tokyo (Japan), Laboral (Spanien). 2009 fick Suzuki ett hedersomnämmande i Ars Electronica.

Han arbetar just nu på sin första bok som ska publiceras 2011.

www.yurisuzuki.com

Yuri Suzuki was born in Tokyo in 1980. He worked for Japanese contemporary art unit MAYWA DENKI from 1999 to 2005, where he developed a strong interest in music and technology. In 2005 he moved to London to study at the Royal College of Art. During this time he worked for YAMAHA and after his graduation in 2008 he opened his own studio. Suzuki's work raises questions of the relation between sound and people and how music and sound affect people's mind. Also it can be said that his activity is cross boarder, in the context of between art, design, music, culture, nationality, gender and age. His work always developed during communication with other perspects he had collaborated with designers, artists and organization such as Abake, Jerszy Seymour Design Workshop, ECAL Switzerland, Fendi and Design Miami. Now he is creating and develop projects during traveling and residency and has shown his works around the world including OK centrum (Austria), MUDAM (Luxembourg), Nam June Paik art center (South Korea), Museum of Modern Art Tokyo (Japan), Laboral (Spain). In 2009, Suzuki awarded as honorary mention for Ars Electronica.

Currently, he is working for his first book which will be published in 2011.

Projektrummet/ Project room

2010.11.01–
2011.01.31

Hi Joe, My Name is Mary Gil.

I purchased you audio for attracting a new vehicle like 3 days ago. Well, today I purchased a Jaguar. I listened to audio set over and over. I went test drive it and spoke to my husband about buying it but he would not agree until late last night. I am in shock. I have been after him to buy me a Jaguar for about 10 years. Thanks so much for your teaching they have really helped alot. Oh and by the way we also purchased a home 6 months ago after purchasing the secret and the attractor factor. My husband doesn't really agree or believe in this but I do.lol I am now working on my next house. I have my vision board prepared.lol.... Thanks again.
-- Mary Gil

www.attractanewcar.com

Pilvi Takala, Helsingfors

Jag arbetar med berättande uttryck som video och artists books, som baseras på ingrepp eller aktioner i specifika sociala miljöer. Med dessa subtila inventioner skapar jag situationer där oskrivna regler och vedertagna sanningar avslöjas, ifrågasätts och återskapas. Arbetena har ofta ett visuellt språk som präglas av dokumentering och bevisning, såsom doldakameran-estetik, och de situationer och miljöer vi ser är alltid vardagliga; någonting som alla kan råka ut för. Även om det finns inslag i verken som påminner om fiktion så är gränsen mellan fakta och fiktion ovidkommande. Genom att placera verken väldigt nära det verkliga livet försöker jag synliggöra små mirakel som förefaller vara överkliga men i själva verket är möjliga. Jag är intresserad av att, från en outsiders-position, undersöka de sociala regler vi följer, och hitta olika sätt att tänja på gränserna för vår tolerans i syfte att skapa öppningar och undantag i vardagen, som gör att vi kan se någonting på en plats som vi trodde var tom.

I work with narrative forms such as video or artists books, which are based on interventions or actions in specific social settings. With these subtle interventions I'm creating situations, where the unwritten rules and shared truths are revealed, questioned and eventually reinvented. The work often has a visual language of documentation or evidence, such as candid camera aesthetics, and the situation and setting we see is always something very everyday, something that could easily happen to any of us. Even if the work has elements suggesting fiction, the separation of fact and fiction becomes unimportant. By bringing the work very close to real life, I'm trying to make more visible the small miracles that seem unreal, but actually are possible. I'm interested in looking at the social rules we follow from the position of an outsider, finding ways of pushing the limits of our tolerance to create openings, exceptions in everyday life that allow us to see something in a place we thought was empty.

Ateljé/Studio 2

2011.01.01–
2011.03.31

*THIS AREA IS UNDER 23 HOUR VIDEO AND AUDIO SURVEILLANCE, 2009,
PRINTED ON AN ALUMINUM PLATE, 20,5x29CM*

Ahmet Ögüt Amsterdam, Istanbul

Jag arbetar i ett brett spektrum medier, inklusive video, fotografi, installation, teckning och performance. Min praktik inbegriper interventioner som utgår från vardagliga sociala och politiska realiteter. För mig är valet av medium beroende av verkets idé och kan därför alternera mellan intimare former som en artist's book och offentlig performance. Mitt flexibla användande av medier motsvarar alltså den mångfald ämnen som jag tar upp. Många av mina projekt kastar en humoristisk blick på vardagliga fenomen och händelser, som jag knyter an till ett större politiskt sammanhang genom att tematisera nutidshistorien och dess påverkan på sociala förhållanden.

www.ahmetogut.com

I work with a broad range of media including video, photography, installation, drawing and performance. My practice incorporates interventions departing from social and political realities of everyday life. For me the choice of medium is crucially dependent on the work's idea and hence can alternate between the more intimate form of an artist book and public performances. My own flexible use of media thus corresponds to the diversity of issues I wish to address. Many of my projects take a humorous look at everyday phenomena and actions that I tie to a larger political context by thematizing recent history and its impact on social conditions.

Ateljé/Studio 2

2011.01.01–
2011.03.31

iaspis

iaspis personal/staff

Jonatan Habib Engqvist,
projektsamordnare/*project manager*
Annika Engqvist, projektsamordnare/
project manager
Suzi Ersahin, koordinator/*coordinator*
Henrik Högberg, assistent/*assistant*
Lisa Rosendahl, direktör/*director*
Sara Teleman, koordinator/
coordinator

Gästproducent/Guest producer

Henrik Andersson, konstnär/*artist*

Publikation/Publication

Översättning/*Translation*:
Jonatan Habib Engqvist/Hans Olsson
Grafisk form/*Graphic design*:
Lisa Olausson
Tryck/*Printed by*: Printografen

iaspis är Konstnärsnämndens internationella program för yrkesverksamma utövare inom bildkonst, design, konsthantverk och arkitektur. Vårt uppdrag är att utveckla kontakter mellan konstnärer i Sverige och aktörer på den internationella arenan.

iaspis is the Swedish Arts Grants Committee's International Program supporting international exchange for practitioners in the areas of visual art, design, craft and architecture. iaspis' activities aim to enable professionals to develop artistically and improve their working conditions by establishing international contacts between practitioners and professionals such as curators and critics and others active in the field.

iaspis
Konstnärsnämnden
Maria skolgata 83, 2 tr
11853 Stockholm
www.iaspis.se